

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/17/2013
Identifikačné číslo spisu:	6811010390
Dátum vydania rozhodnutia:	16.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6811010390.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 16. januára 2014 v Bratislave v trestnej veci obvineného N. J. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/, písm. e/ Tr. zák., o dovolaní podanom obvineným proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To 84/12, z 23. januára 2013 podľa § 382a, § 385 ods. 1, § 386 ods. 1, § 388 ods. 1 po zistení dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. takto

rozhodol:

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To 84/2012, z 23. januára 2013,

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach § 319 Tr. por., § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v neprospech obvineného N. J..

Tento rozsudok sa z r u š u j e v časti týkajúcej sa obvineného N. J. podľa § 388 ods. 1 Tr. por.

Z r u š u j ú sa aj obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súdu v Banskej Bystrici sa p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Revúca, sp. zn. 1T 85/11, z 23. apríla 2012 bol obvinený N. J. uznaný vinným v bodoch 1/ a 2/ napadnutého rozsudku z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/, písm. e/ Tr. zák., ktorý spáchal tak, že

1/ v druhej polovici mesiaca august roku 2010 neb. W. T. a ods. T. U. spoločne sprostredkovali predaj 50 gramov metamfetamínu (pervitínu) policajnému agentovi za celkovú peňažnú sumu 3 000 eur, pričom metamfetamín (pervitín) na tento predaj na požiadanie neb. W. T. a ods. T. U. zabezpečil pre policajného agenta ods. L. W., ktorý ho v množstve 40 gramov v cene 60 eur za jeden gram nakúpil od obž. N. J. s tým, že ods. L. W. nakúpený pervitín od obž. N. J. ešte zmiešal s 10 gramami kreatínu; následne dňa 02. septembra 2010 v Revúcej, v obchodnom dome TESCO, potom, čo odovzdal policajný agent peňažnú sumu 3 000 eur do rúk neb. W. T., nasadol policajný agent spoločne s ods. T. U. do svojho osobného motorového vozidla a na vopred dohodnutom mieste na križovatke pri dopravnej značke „STOP“ si policajný agent vyzdvihol papierovú krabičku od 40 W žiarovky zn. TUNGSRAM s obsahom balíčka olepeného čiernou izolačnou lepiacou páskou, v ktorom sa nachádzal mikroténový sáčok a v ňom boli zabalené dve plastové vrecká s tlakovým uzáverom o rozmeroch 11,5 x 7 cm s obsahom vlhkého žltkastého kryštalického prášku o hmotnosti 47,83 gramov (po vysušení 34,12 gramov) s obsahom 43,8 % metamfetamínu (pervitínu) s prímесou kreatínu, čo predstavuje 374 až 1494 obvykle jednorazových dávok drogy,

2/ najneskôr od mesiaca apríl roku 2010 do mesiaca október roku 2010 v Revúcej opakovane v časových intervaloch jeden resp. dvakrát mesačne odpredával metamfetamín (pervitín) ods. L. W. v množstve spravidla po 5 gramov za sumu 60 eur za jeden gram metamfetamínu (pervitínu), ktorý následne ods. L. W. zmiešal s kreatínom a predával ďalej ďalším osobám, pričom dňa 20. októbra 2010 v G., na ulici O. č. X, vo svojom byte č. XX, ods. L. W. prechovával 2,7 gramov svetložltej kryštalickej látky s obsahom 27,1 % metamfetamínu (pervitínu) zabalenej v 9 ks polyetylénových sáčkoch o rozmeroch 6x4 cm, čo predstavuje 18 až 73 obvykle jednorazových dávok drogy, 4,73 gramov bielej kryštalickej látky prekursora efedrínu zabaleného v polyetylénovom sáčku o rozmeroch 8x4 cm, 0,04 gramov bielej kryštalickej látky s obsahom 79,7 % metamfetamínu (pervitínu) v papierovej skladačke, čo predstavuje 1 až 3 obvykle jednorazové dávky drogy a 1,75 gramov vlhkej bielej až svetložltej kryštalickej látky s obsahom 75,1 % metamfetamínu (pervitínu) zabalenej v polyetylénovom sáčku o rozmeroch 11x7 cm, čo predstavuje 33 až 131 obvykle jednorazových dávok drogy, teda celkovo vo svojom byte ods. L. W. dňa 20. októbra 2010 prechovával 52 až 207 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom takto prechovávaný metamfetamín (pervitín) si ods. L. W. zakúpil taktiež od obž. N. J..

Prvostupňový súd podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., na ktorú súd neprihliadol a s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (ôsmich) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. v rozsahu § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Revúca, sp. zn. 7T 20/11, zo dňa 04. júla 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To 205/11, zo dňa 27. septembra 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. septembra 2011 a ktorým mu bol podľa § 279 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. k/, písm. l/, § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal riadne, v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj obvinený J.. Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom 23. januára 2013 rozsudkom, o. i. (rozhodol o ďalších obžalovaných), odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To 84/12, z 23. januára 2013 podal dovolanie obvinený. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že podáva dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/, písm. h/, písm. j/ Tr. por. Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ neodôvodnil, a preto ho Najvyšší súd Slovenskej republiky vyzval na doplnenie dovolania.

K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uviedol, že konštatovanie odvolacieho súdu, že prvostupňový súd správne ustálil skutkový stav v bode 1/, 2/ rozsudku a obvineného N. J. usvedčuje svojou výpoveďou L. W. nie je správne. Všetky SMS správy a všetky záznamy z prepisov hovorov spoluobžalovaného W. vo vzťahu k obžalovanému J., ktoré tvorili súčasť trestného spisu, neboli ani prokurátorom v obžalobe, resp. na hlavnom pojednávaní a ani spoluobžalovaným W., resp. jeho obhajcom na hlavnom pojednávaní navrhované ako dôkaz, ktorý by mal byť uskutočnený v priebehu hlavného pojednávania v tejto trestnej veci. Tieto dôkazy neboli v súdnom konaní vykonané a spoluobžalovaný W. nebol k týmto dôkazom ani na hlavnom pojednávaní vypočutý.

Aj napriek uvedeným skutočnostiam vyhodnotil súd SMS správy a záznamy z prepisov odpočúvaných hovorov, t.j. záznamy z telekomunikačnej prevádzky medzi obžalovaným N. J. a spoluobžalovaným L. W. za usvedčujúce dôkazy vo vzťahu k obžalovanému J., keď konštatoval, že telefonicky kontaktované osoby pri kontaktovaní sa aj k posudzovanej trestnej činnosti vyjadrovali heslovite, resp. v inotajoch, teda nik z komunikujúcich neuvádzal, resp. nepomenoval veci pravým menom „pervitín“, „drogu“, „prášok“, prípadne iné pomenovanie, z ktorého by bolo zrejmé, o čo sa jedná.

Spolu s výpoveďou spoluobžalovaného W. súd vyhodnotil záznamy z telekomunikačnej prevádzky za smerodajné a priame dôkazy usvedčujúce obžalovaného N. J. (viď str. 13, 14 rozsudku), s čím nemožno v žiadnom prípade súhlasiť jednak preto, že k záznamom z telekomunikačnej prevádzky sa vyjadril aj W. vo svojom výsluchu v prípravnom konaní zo dňa 10. februára 2011, kde uviedol, že sa jedná o úplne normálne SMS správy, či hovory a taktiež aj preto, že tieto dôkazy neboli navrhnuté prokurátorom na vykonanie na hlavnom pojednávaní, lebo boli fakticky nepoužiteľné a v konečnom dôsledku neboli v súdnom konaní vykonané.

V ďalšej časti dovolania obvinený poukazuje na to, že z trestnej činnosti je usvedčovaný len výpoveďou svedka W., ktorý svedeckú výpoveď menil a preto nemôže byť jeho výpoveď vyhodnotená ako vierohodná.

V dovolaní obvinený uvádza, že súd čítal na hlavnom pojednávaní len niektoré prepisy zvukových záznamov, niektoré neprečítal, ale napriek tomu ich v odôvodnení rozsudku vyhodnotil. V dovolaní podrobne rozoberá výpovede W. a vyvodzuje záver, že jeho výpovede nemožno považovať za hodnoverné. Poukazuje na to, že prvostupňový súd po zrušení veci L. W. ako jedínú osobu, ktorá vypovedala v súvislosti s jeho osobou nikdy nevypočul v procesnom postavení svedka po náležitom poučení a zložení prisahy. Napriek tomu v odsudzujúcom rozsudku Okresný súd Revúca znova poukazuje na výpovede L. W.. Konštatuje, že ho nebolo potrebné takto vypočuť, pretože to nenariadil ani krajský súd vo svojom rozsudku, sp. zn. 5To 260/11, z 10. februára 2012. Ide o úplne nesprávny prístup okresného súdu k dokazovaniu, keď sa zmenilo postavenie L. W. v tom, že sa stal právoplatne odsúdeným. Pokiaľ sú jeho výpovede plné rozporov už z prípravného konania, každopádne bolo potrebné ho ako svedka vypočuť, čo súdy I. ani II. stupňa nerealizovali, a preto ide opäť o naplnenie dôvodov pre podanie dovolania podľa už opakovane citovaného zákonného ustanovenia.

Dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. podáva z toho dôvodu, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To 84/2012, z 23. januára 2013 je založený na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. V ďalšej časti dovolania poukazuje na jednotlivé rozhodnutia súdov, na to, že 2. januára 2013 bolo vydané rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky Ivana Gašparoviča o amnestii, ktoré je vedené v Zbierke zákonov pod č. 1/2013 ako oznámenie, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 02. januára 2013.

Má za to, že Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom, sp. zn. 4To 84/2012, z 23. januára 2013, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie, je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia v tom smere, že u jeho osoby neboli splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 Tr. zák. v spojení s rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky Ivana Gašparoviča o amnestii, ktoré je vedené v Zbierke zákonov pod č. 1/2013 ako oznámenie, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 02. januára 2013, ktoré sa vzťahuje v plnom rozsahu na predchádzajúce odsúdenie jeho osoby rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 04. júla 2011, sp. zn. 7T 20/2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. septembra 2011, sp. zn. 5To 205/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05. októbra 2011, na základe ktorého bol uznaný za vinného z prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za čo mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, ktorý mu bol podmienene odložený so stanovením skúšobnej doby v trvaní 3 (troch) rokov, z čoho možno vyvodíť, že tento predchádzajúci trest nemôže súd zrušiť a uložiť mu súhrnný trest z dôvodu, že čo sa týka tohto predchádzajúceho odsúdenia, hľadá sa na jeho osobu, ako keby nebol odsúdený.

Krajský súd svojím rozhodnutím, konkrétne rozsudkom, sp. zn. 4To 84/12, zo dňa 23. januára 2013 v tomto smere pochybil, keď potvrdil súdom I. stupňa uložený súhrnný trest v zmysle § 42 Tr. zák. v čase verejného zasadnutia konaného dňa 23. januára 2013, keď sa na predchádzajúce odsúdenie jeho osoby vzťahovala amnestia prezidenta Slovenskej republiky a na ktoré pri ukladaní nového trestu nemal vôbec prihliadať.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. uviedol, že mu bolo nesprávne uložené ochranné opatrenie vo forme ochranného dohľadu, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, pretože súdy neodôvodnili uloženie ochranného opatrenia.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril okresný prokurátor v Revúcej. V písomných dôvodoch dovolania k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ podrobne rozviedol výpoveď svedka W., ktorý usvedčoval obvineného zo spáchanej trestnej činnosti a ďalšie dôkazy, ktoré usvedčujú obvineného zo spáchania trestnej činnosti. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. napísal, že je potrebné konštatovať, že na rozsudok Okresného súdu Revúca, sp. zn. 7T 20/2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To 205/2011, sa síce vzťahuje amnestia prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02. januára 2013, avšak v čase rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici Okresný súd Revúca vo veci, sp. zn. 7T 20/2011, ešte nerozhodol uznesením o účasti ods. N. J. amnestie prezidenta Slovenskej republiky. Keďže o účasti odsúdeného na amnestii rozhoduje výhradne okresný súd a takéto rozhodnutie nebolo pred rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici vydané, možno jeho rozhodnutie považovať za zákonné.

K dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. j/ okresný prokurátor v Revúcej uviedol, že podľa § 76 ods. 1 Tr. por. obligatórne ak súd odsudzuje páchateľa za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody, ukladá mu súčasne aj ochranný dohľad.

Navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného N. J. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Po zistení, že nie je žiadny zákonný dôvod pre odmietnutie dovolania na neverejnom zasadnutí podľa §

382 Tr. por., preskúmal v zmysle § 384 ods. 1 Tr. por. na neverejnom zasadnutí zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým obvinený podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371 a § 374, ktoré sú uvedené v dovolaní (v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. je nimi dovolací súd viazaný), pričom dospel k záveru, že dovolacie dôvody uvedené obvineným v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. g/, § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sú opodstatnené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je podľa obvineného naplnený tým, že súd v odôvodnení rozsudku hodnotí dôkazy, ktoré na hlavnom pojednávaní vykonané neboli.

Zo zápisníc o hlavnom pojednávaní mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že na hlavnom pojednávaní konanom 24. októbra 2011, boli prečítané prepisy telefonických hovorov z č.l. 1187, 1224, 1234 v rozsudku zle označené. Neboli prečítané prepisy telefonických hovorov a SMS správy z č.l. 1033, 1036, 1037, ktoré prvostupňový súd uvádza v odôvodnení svojich rozhodnutí, sp. zn. 1T 85/2011, zo 14. novembra 2011 (str. 16 rozsudku), sp. zn. 1T 85/2011, z 23. apríla 2012 (str. 13, 14 rozsudku).

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z konštatovaných ustanovení Trestného poriadku vyplýva skutočnosť, že súd môže v odôvodnení rozsudku vyhodnocovať a prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebraté alebo vykonané. Pokiaľ v odôvodnení rozsudku cituje dôkazy, ktoré na hlavnom pojednávaní neboli prebraté a vykonané, je to v rozpore so zákonom a nemôže tieto dôkazy vyhodnocovať v prospech alebo neprospech obvineného a nemôže o tieto dôkazy svoje rozhodnutie o vine alebo nevine obvineného.

S horeuvedenými skutočnosťami sa musí konajúci súd vysporiadať a postupovať pri vykonávaní dôkazov v súlade so zákonom.

Prezident Slovenskej republiky 1. januára 2013 vyhlásil amnestiu a podľa čl. I. rozhodnutia prezidenta republiky o amnestii č. 1/2013 Z.z., prezident Slovenskej republiky odpustil tresty odňatia slobody právoplatne uložené pred dňom tohto rozhodnutia, ktorých výkon je podmiennečne odložený, s účinkom, že sa na páchatelia hľadá, ako keby nebol odsúdený.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Revúca, sp. zn. 7T 20/2011, mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že rozsudkom zo 4. júla 2011 bol obvinený N. J. uznaný vinným z prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Prvostupňový súd obvinenému uložil podľa § 279 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. k/, písm. l/, § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo

nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na základe podaného odvolania okresného prokurátora v Revúcej Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom, sp. zn. 5To 205/2011, z 27. septembra 2011 podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil prvostupňový rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody. Obvinenému uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a výkon trestu odňatia slobody mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. V ostatných častiach zostal napadnutý rozsudok nezmenený.

Z odpisu registra trestov Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že obvinený N. J. bol odsúdený v r. 1999 a 2007, v obidvoch prípadoch platí zo zákona fikcia, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Z konštatovaných skutočností ako to správne konštatuje obvinený aj okresný prokurátor v Revúcej vo vyjadrení k dovolaniu obvineného vyplýva, že trest odňatia slobody uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Revúca, sp. zn. 7T 20/2012, zo 4. júla 2011 mal byť amnestovaný.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý vo veci rozhodoval 23. januára 2013 sa mal pred rozhodnutím zaoberať otázkou či sa na trest a trestný čin uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Revúca, sp. zn. 7T 20/2011, zo 4. júla 2011 vzťahuje amnestia, či je obvinený účastný amnestie. Nemal vo veci rozhodovať a mal čakať na rozhodnutie podľa § 474 Tr. por.

Nesprávnym postupom v konaní odvolacieho súdu došlo k nesprávnemu použitiu iného právneho predpisu, čím je naplnený dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto dovolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To 84/2012, z 23. januára 2013 a vec vrátil druhostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obvinený v dovolaní uviedol, že podáva dovolanie aj z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. h/, písm. j/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody.

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. h/ vyplýva, že dovolanie možno podať z jedného z týchto dôvodov :

a/ obvinenému bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej v Trestnom zákone alebo

b/ obvinenému bol uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa.

Obvinenému, za zisteného skutkového stavu a jeho právnej kvalifikácie krajským súdom (v čase jeho rozhodovania), bol síce uložený trest mimo trestnej sadzby, ale z toho dôvodu, že súd pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a obvinenému mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej v § 172 ods. 2 Trestného zákona. V tom čase uložený trest nezakladá dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Za daného skutkového a právneho stavu nebol naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por., pretože z ustanovenia § 76 ods. 1 Tr. zák. vyplýva súdu povinnosť uložiť páchateľovi ochranný dohľad, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Hlbšie skúmanie naplnenia týchto dvoch dovolacích dôvodov je však predčasné vzhľadom na skôr vytýkané pochybenia a konštatovanie existencie prvých dvoch dovolacích dôvodov.

Zistené pochybenia musí súd v ďalšom konaní napraviť, aby rozhodnutie bolo v súlade so zákonom, v

otázkach skutkového zistenia, právnej kvalifikácie, trestu ako i ochranného opatrenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.